

Vlaanderen
is landbouw & zeevisserij

STANDAARDOUTPUT EN STANDAARDVERDIENCAPACITEIT

Methodologisch achtergrondrapport

AGENTSCHAP
**LANDBOUW
& ZEEVISSERIJ**

www.vlaanderen.be/landbouw

Methodologisch achtergrondrapport

////////////////////////////////////

AGENTSCHAP LANDBOUW & ZEEVISSERIJ

Samenstelling

Agentschap Landbouw en Zeevisserij

Auteur

Jan De Samber

Verantwoordelijke uitgever

Patricia De Clercq, administrateur-generaal

Depotnummer

D/2026/3241/024

Lay-out

Agentschap Landbouw en Zeevisserij

U kan onze privacyverklaring terugvinden op www.vlaanderen.be/landbouw/privacy

Voor meer informatie over het rapport kunt u contact opnemen met de auteur(s) van het rapport. Ons e-mailadres is als volgt samengesteld: voornaam.naam@lv.vlaanderen.be. Tijdens de kantooruren zijn we ook te bereiken op info@lv.vlaanderen.be of T +32 2 214 48 48.

U vindt onze cijfers en rapporten terug op: www.vlaanderen.be/landbouwcijfers

Vermenigvuldiging en/of overname van gegevens zijn toegestaan mits de bron expliciet vermeld wordt:

De Samber J. (2026) Standaardoutput en standaardverdien capaciteit: methodologisch achtergronddocument, Agentschap Landbouw en Zeevisserij, Brussel.

Wij doen ons best om alle informatie, webpagina's en downloadbare documenten voor iedereen maximaal toegankelijk te maken. Als u toch problemen ondervindt om bepaalde gegevens te raadplegen, willen wij u hier graag bij helpen. U kunt steeds contact met ons opnemen.

AGENTSCHAP LANDBOUW & ZEEVISSERIJ

Deze publicatie werd door het Agentschap Landbouw en Zeevisserij met de meeste zorg en nauwkeurigheid opgesteld. Er wordt evenwel geen enkele garantie gegeven omtrent de juistheid of de volledigheid van de informatie in deze publicatie. De gebruiker van deze publicatie ziet af van elke klacht tegen het Agentschap Landbouw en Zeevisserij of zijn ambtenaren, van welke aard ook, met betrekking tot het gebruik van de via deze publicatie beschikbaar gestelde informatie.

In geen geval zal het Agentschap Landbouw en Zeevisserij of zijn ambtenaren aansprakelijk gesteld kunnen worden voor eventuele nadelige gevolgen die voortvloeien uit het gebruik van de via deze publicatie beschikbaar gestelde informatie.

AGENTSCHAP
LANDBOUW & ZEEVISSERIJ

INHOUD

1	Algemene principes	5
2	Standaardoutput: opbrengsten	6
2.1	Algemene principes	6
2.2	Plantaardige productie	6
2.3	Dierlijke productie	7
3	Standaardverdien capaciteit: factorinkomen	8
4	Verdiencoëfficiënt: aandeel factorinkomen in de opbrengst	9
5	Berekening van de standaardverdien capaciteit	10
5.1.1	Het teeltmilieu	11
5.1.2	Aanpassingen voor teelten met beperkte productie	11
5.1.3	Aanpassingen voor kalveren en biggen	11
5.1.4	Aanpassingen voor mannelijke en vrouwelijke runderen	12
5.1.5	Aanpassingen voor ruwvoeder correctie	12
6	Coëfficiënten	13
7	Bijkomende informatie	15

1 ALGEMENE PRINCIPES

Dit rapport geeft een overzicht van de voornaamste gehanteerde principes bij het bepalen van het potentieel factorinkomen, ook wel standaardverdien capaciteit of SVC genoemd, in de land- en tuinbouw.

De standaardverdien capaciteit is niet wat het landbouwbedrijf effectief verdient, maar wel een potentieel factorinkomen van het landbouwbedrijf. Door een combinatie van individuele teelt- en diergegevens van de landbouwer en algemene gemiddelde coëfficiënten wordt dit potentieel factorinkomen berekend. Het geeft een inschatting van wat het werkelijke factorinkomen van het bedrijf zou kunnen zijn.

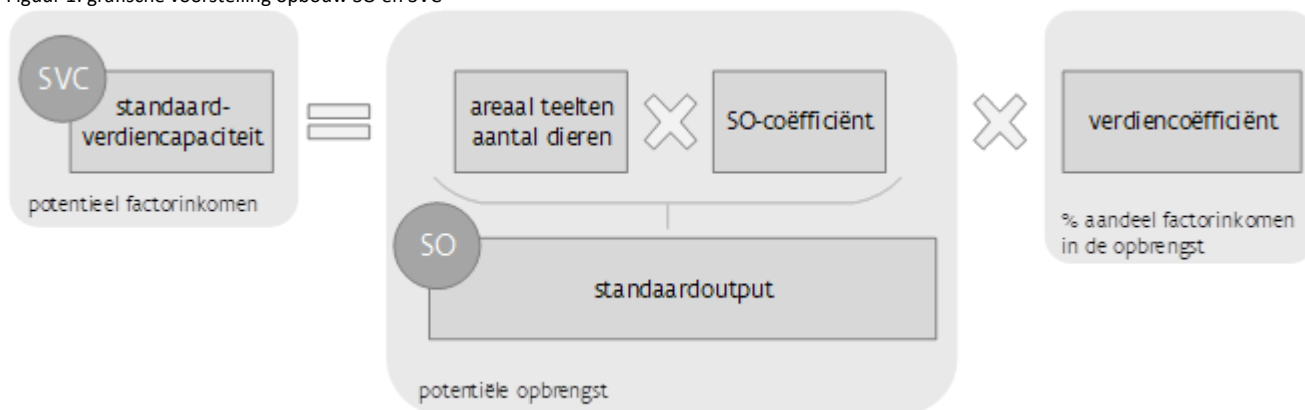
- Het factorinkomen is het deel van de opbrengsten dat overschiet om de productiefactoren (arbeid, kapitaal, grond) te vergoeden.
- De standaardverdien capaciteit, ook wel potentieel factorinkomen, is dus een inschatting van het werkelijke factorinkomen.

Binnen deze modelmatige berekening zijn er **drie bouwstenen** van belang. Ze worden in dit rapport verder bepaald en toegelicht:

- De **opbrengsten** worden bepaald door de **standaardoutput**. Dit is een bedrag in euro.
- De **verdiencoëfficiënt**, die het procentuele aandeel van de opbrengsten aangeeft dat overblijft als vergoeding voor de productiefactoren. Dit is een getal tussen 0 en 1.
- Het **potentieel factorinkomen (de standaardverdien capaciteit)** is een bedrag in euro.

De berekeningen starten met de **standaardoutput** (SO), die een idee geeft van de **opbrengsten**. Deze standaardoutput wordt vermenigvuldigd met de **verdiencoëfficiënt**. Wat overblijft is bijgevolg het **potentieel factorinkomen**, ook wel de **standaardverdiencapaciteit** (SVC). Grafisch wordt dit voorgesteld in onderstaand figuur.

Figuur 1: grafische voorstelling opbouw SO en SVC

Het rapport behandelt eerst de opbrengsten (standaardoutput, hoofdstuk 2), daarna het factorinkomen (standaardverdiencapaciteit, hoofdstuk 3), gevolgd door het aandeel van het factorinkomen in de opbrengsten (verdiencoëfficiënt, hoofdstuk 4). Het laatste deel vat de feitelijke berekening samen (hoofdstuk 5) en somt de gebruikte coëfficiënten op (hoofdstuk 6).

De voornaamste groepen kunnen onderverdeeld worden in akkerbouw (o.a. granen, hakvruchten, aardappelen, voedergewassen), groenten (openlucht en onder glas), sierteelt (openlucht en onder glas) en fruit (openlucht en onder glas).

2.3 DIERLIJKE PRODUCTIE

Elke diersoort krijgt een SO-coëfficiënt toegewezen. Diersoorten worden gegroepeerd of gesplitst volgens richtlijnen van de Europese Commissie¹. Zo wordt voor rundvee o.a. onderscheid gemaakt tussen melk- en vleesvee en de leeftijdscategorieën van de dieren. Er zijn vier grote groepen: rundvee, varkens, pluimvee en andere (o.a. schapen en geiten). Paarden krijgen geen SO-waarde toegekend. Terwijl de basiseenheid bij plantaardige productie één hectare is, geldt voor dierlijke productie een gemiddeld aanwezig dier of een benutte dierplaats als eenheid.

Voor dierlijke productie zijn er drie mogelijke opbrengsten:

Het **eerste onderdeel** is de **waardevermeerdering (aanwas)** van het dier. Voor sommige dieren is dit de enige vorm van opbrengsten, bijvoorbeeld bij vleesvarkens en slachtkuikens. Sommige dieren blijven langer dan één jaar op eenzelfde dierplaats (bv. melkkoeien), terwijl andere dierplaatsen jaarlijks meerdere dieren afleveren, zoals slachtpluimvee waar jaarlijks meerdere rondes opgezet worden. Daarom wordt een rotatiefactor in rekening gebracht, die ervoor zorgt dat de aanwas van de dieren uitgedrukt kan worden per jaar. De aanwas is gelijk aan het verschil tussen de eindwaarde van het dier en de begin- of vervangingswaarde van het dier, uitgedrukt per dierplaats per jaar.

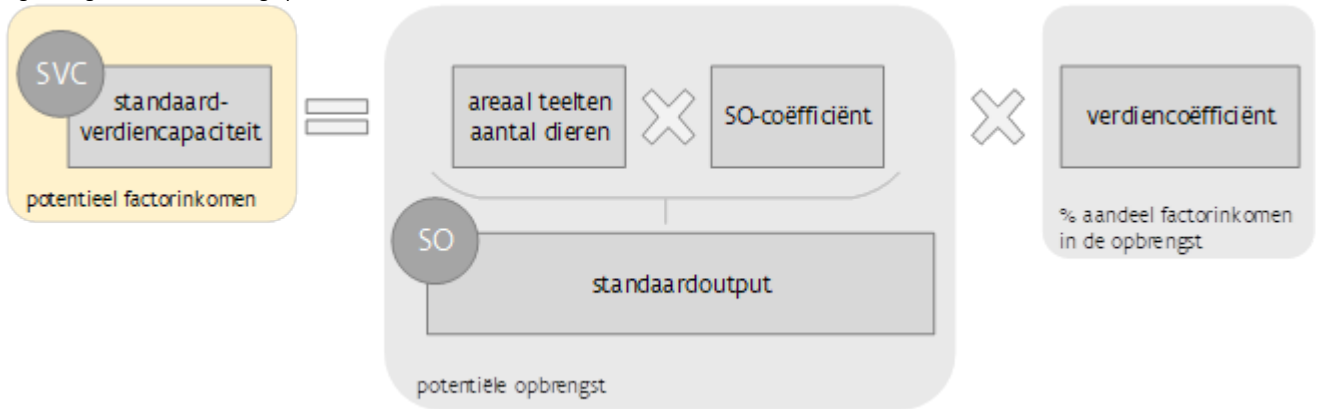
Het **tweede onderdeel** is het **hoofdproduct** waarvoor het dier gehouden kan worden, bijvoorbeeld melk bij melkvee en eieren bij legpluimvee. De waarde van het hoofdproduct wordt bepaald door de gemiddelde jaarlijkse productie per dier te vermenigvuldigen met de gemiddelde prijs per product. Bijvoorbeeld het aantal liter melk per melkkoe per jaar of het aantal eieren per leghen per jaar, vermenigvuldigd met de gemiddelde verkoopprijs per liter melk of per ei.

Het **derde onderdeel** is het **nevenproduct**, wat voornamelijk de nakomelingen zijn van het dier. Dit zijn bijvoorbeeld de kalveren bij runderen, biggen bij zeugen, en lammeren, maar ook wol bij schapen. Voor bepaalde diergroepen zijn deze zogenoemde nevenproducten de voornaamste inkomensbron, zoals voor de zoogkoeien- of zeugenhouderij.

De standaardoutput- of SO-coëfficiënt van een dier bestaat zo uit de som van de delen: aanwas, hoofdproduct en nevenproduct(en), uitgedrukt per dierplaats per jaar.

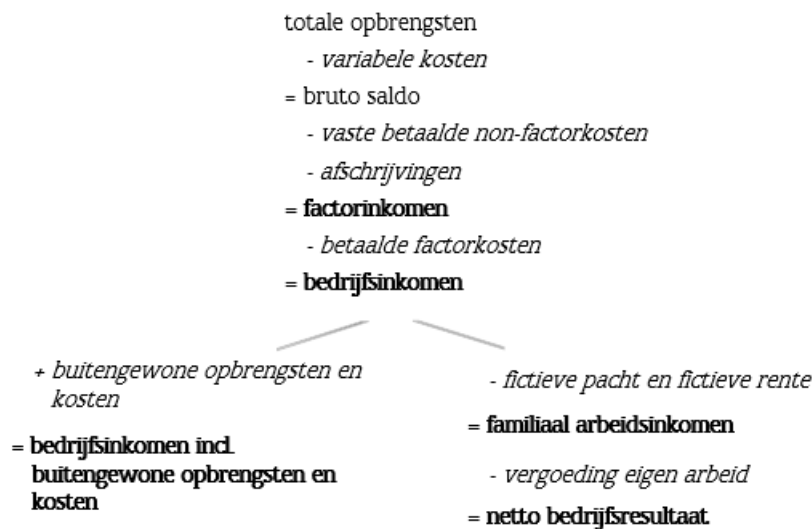
3 STANDAARDVERDIENCAPACITEIT: FACTORINKOMEN

Figuur 3: grafische voorstelling opbouw SO en SVC: SVC

Er is niet één vaste definitie voor het landbouwincome en men kan vanuit verschillende perspectieven naar dit inkomen kijken. Onderstaande figuur 4 toont enkele voorbeelden van mogelijke inkomensindicatoren. Voor de bepaling van de standaardverdien capaciteit wordt de inkomensindicator **factorinkomen** gebruikt.

Figuur 4: opbouw bedrijfseconomische inkomensindicatoren

Variabele kosten kunnen vanuit het standpunt van het factorinkomen ook geschreven worden als variabele non-factorkosten. De variabele kosten zijn namelijk, met uitzondering van seizoensarbeid, steeds non-factorkosten. Seizoensarbeid is een betaalde factorkost.

Het factorinkomen, ook wel netto toegevoegde waarde genoemd, is het verschil tussen de totale opbrengsten en de non-factorkosten. Het is de vergoeding voor alle ingezette productiefactoren, grond, bedrijfskapitaal en arbeid, en dit ongeacht of die extern of eigen zijn aan het bedrijf.

Het potentieel factorinkomen is een modelmatige berekening van het factorinkomen. Dit wordt de standaardverdiencapaciteit of SVC genoemd. Het maakt gebruik van bedrijfseigen gegevens (arealen per

4 VERDIENCOËFFICIËNT: AANDEEL FACTORINKOMEN IN DE OPBRENGST

The diagram illustrates the calculation of potential output (potentiële opbrengst) from potential factor income (potentieel factorinkomen). It is structured as follows:

- Potentieel factorinkomen (Potential Factor Income):** Represented by a grey rounded rectangle on the left. It contains a box labeled "standaard-verdiencapaciteit" (standard earning capacity) and a grey circle labeled "SVC" (standard earning capacity coefficient) positioned to its left.
- Equality:** A double equals sign (=) connects the "potentieel factorinkomen" box to the "potentiële opbrengst" box.
- Potentiële opbrengst (Potential Output):** Represented by a large grey rounded rectangle in the center. It contains:
 - A box labeled "areaal teelten aantal dieren" (area of crops number of animals) and a box labeled "SO-coëfficiënt" (SO coefficient), which are multiplied together (indicated by a large 'X' between them).
 - A bracket below these two boxes points to a larger box labeled "standaardoutput" (standard output).
 - A grey circle labeled "SO" (standard output coefficient) is positioned to the left of the "standaardoutput" box.
- Final Calculation:** A large 'X' is placed between the "potentiële opbrengst" box and the "verdiencoëfficiënt" box, indicating multiplication.
- Verdiencoëfficiënt (Earning Coefficient):** Represented by a yellow rounded rectangle on the right. It contains a box labeled "verdiencoëfficiënt" and a text label below it: "% aandeel factorinkomen in de opbrengst" (% share of factor income in the output).

Alle kosten kunnen verdeeld worden in enerzijds factorkosten en anderzijds non-factorkosten. De kosten die met de inzet van de productiefactoren (arbeid, kapitaal, grond) gepaard gaan, worden **factorkosten** genoemd. Dat kunnen zowel betaalde factorkosten zijn voor extern aangewende productiefactoren (betaalde pacht, betaalde rente, betaalde lonen, seizoensarbeid, enz.) als aangerekende factorkosten voor de inzet van eigen (interne) productiefactoren (pacht, rente, eigen en niet-betaalde familiale arbeid).

De **non-factorkosten** zijn de overige kosten en bestaan uit de variabele non-factorkosten, de afschrijvingen en een aantal vaste betaalde non-factorkosten zoals administratiekosten, verzekeringen e.d. Onderstaande tabel 1 toont een schematisch overzicht van de opdeling van diverse kosten in factor- en non-factorkosten.

Totale kosten	Variabele kosten	Zaai- en pootgoed, bestrijdingsmiddelen, meststoffen	Variabele kosten	Non-factorkosten
		Veevoeder		
		Werk door derden		
		Overige variabele kosten		
	Vaste kosten	Kosten aan gronden, gebouwen en werktuigen	Vaste betaalde non-factorkosten	Factorkosten
		Overige betaalde vaste kosten		
		Afschrijvingen	Afschrijvingen	
		Betaalde pacht	Betaalde factorkosten	
		Betaalde rente op bedrijfskapitaal		
		Betaalde lonen (incl. seizoensarbeid*)		
		Aangerekende pacht	Aangerekende factorkosten	
		Aangerekende rente op bedrijfskapitaal		
Vergoeding eigen en niet-betaalde familiale arbeid				

De verdiencoëfficiënt brengt de non-factorkosten in rekening en geeft aan hoeveel van de opbrengsten overblijft als vergoeding voor de drie productiefactoren arbeid, kapitaal en grond.

De verdiencoëfficiënt wordt berekend per groep van teelten of dieren. Het niveau is minder gedetailleerd dan de standaardoutput en focust meer op het type van activiteit, zoals granen, voedergewassen, melkvee, vrouwelijk vleesvee, legpluimvee enz.

Elk bedrijf heeft een bepaald areaal teelten en/of een bepaald aantal gemiddeld aanwezige dieren. Zoals hierboven uitgelegd kan elke teeltcode en diersoort gekoppeld worden aan zowel een SO-coëfficiënt als een verdiencoëfficiënt. Het bedrijf heeft dus voor elke teeltcode en diersoort een SO- en SVC-waarde. De som over alle aanwezige activiteiten geeft dan de totale SO- en de totale SVC-waarde als respectievelijk de ingeschatte waarde van opbrengsten en factorinkomen. We lichten de belangrijkste rekenregels hierbij in dit hoofdstuk toe.

Elke landbouwer die percelen en/of dieren aangeeft, behoort tot de populatie waarvoor een standaardoutput en een standaardverdien capaciteit berekend kan worden. De perceelgegevens zijn afkomstig van de verzamelaanvraag van het Agentschap Landbouw en Zeevisserij, de diergegevens zijn afkomstig van de mestbankaangifte van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM). Voor Vlaamse interregionale landbouwers worden ook de Waalse percelen mee in rekening gebracht. De Waalse dieren zijn niet gekend en worden niet automatisch meegerekend.

De waarde van de teelt worden toegekend aan de landbouwer die het perceel in gebruik heeft op 31 mei. De waarde van de dieren wordt toegekend aan de landbouwer die de dieren aangeeft in zijn mestbankaangifte.

5.1.1 Het teeltmilieu

Voor tuinbouw bestaan er coëfficiënten voor teelten in openlucht en teelten onder beschutting. Als de productiemethode SER, SGM, PLA of NPO is, zullen de coëfficiënten voor beschutte teelten gebruikt worden. In de tabellen van hoofdstuk 6 wordt dit “onder glas” genoemd. Beschutte teelten worden enkel beschouwd voor groenten, kruiden, fruitteelten, sierteelt en boomkwekerij. Andere teeltcodes, zoals granen, worden steeds verondersteld in openlucht geteeld te worden.

5.1.2 Aanpassingen voor teelten met beperkte productie

De standaardoutputcoëfficiënten van teelten zijn gebaseerd op werkelijke opbrengsten uit de bedrijfseconomische boekhoudingen van het Landbouwmonitoringsnetwerk. Voor teelten met beperkte productie zijn de gangbare SO-coëfficiënten vaak een overschatting. Denk hierbij aan teelten die niet of minder bemest, behandeld of geoogst kunnen worden. Voorbeelden zijn percelen met een beheerovereenkomst, braak land met minimumonderhoud, fauna- en bloemenmengsels enz. Deze teelten krijgen een aparte SO-coëfficiënt die gebaseerd is op werkelijke opbrengsten van graslandfases.

Teelten zonder productie zoals groenbedekkers, niet-landbouwgrond, bebossing, of niet-subsidiabele teelten krijgen geen SO-waarde en tellen bijgevolg niet mee voor de SVC-waarde.

Volgende teelten en combinaties vallen onder de groep “teelten met beperkte productie”:

- ▶ Akkerrand (productiemethode-code AKR) in combinatie met graslandteeltcodes zoals 60, 633, 700 enz.
- ▶ Subsidiabele teelten met geen duidelijke (landbouw)productie zoals teeltcodes 82 (braakliggend land met onderhoud), 883 (korte omloophout), 89 (braakliggend land met minimale activiteit met EAG), 98 (faunamengsel), 9831 (bloemenmengsel) en 9832 (bloemenmengsel voor EAG braak).
- ▶ Voor teelten met een beheerovereenkomst wordt de waarde van tijdelijk grasland toegekend in de SVC-berekening. Een uitzondering hierop is meerjarige luzerne (teeltcode 732) met een beheerovereenkomst, wat de waarde van meerjarige luzerne behoudt. Teelten met een beheerovereenkomst worden niet meegenomen in de ruwvoedercorrectie (zie punt 5.1.5).

5.1.3 Aanpassingen voor kalveren en biggen

Voor bedrijven met kalveren en biggen bestaat een risico op dubbelstellingen. Daarom gebeurt er een correctie bij de berekening van de totale standaardoutput van het bedrijf. De waarde van het kalf of van de big zit namelijk al vervat in het moederdier (zie nevenproduct in sectie 2.3). De correctie gebeurt volgens de richtlijnen van de Europese Commissie.

- **Correctie kalveren:** runderen jonger dan 1 jaar worden niet apart meegeteld in de totale standaardoutput, behalve als er meer kalveren dan moederdieren zijn. Onder moederdieren verstaan we melk- en zoogkoeien. Onder kalveren verstaan we alle runderen jonger dan 1 jaar, inclusief mestkalveren. Het surplus aan kalveren, zijnde het aantal kalveren min het aantal moederdieren, krijgt wel een eigen SQ-waarde.

- **Correctie biggen:** biggen met een gewicht van minder dan 20 kg krijgen enkel een eigen waarde als er geen zeugen aanwezig zijn op het bedrijf. Als er minstens 1 zeug aanwezig is, worden biggen niet apart meegerekend in de totale standaardoutput van het bedrijf.

5.1.4 Aanpassingen voor mannelijke en vrouwelijke runderen

Mannelijke en vrouwelijke runderen krijgen voor bepaalde categorieën een aparte SO-coëfficiënt. Dit geldt voor de mestbankdiercategorieën runderen tussen 1 en 2 jaar en runderen ouder dan 2 jaar. Vooral voor bedrijven met vleesvee is dit onderscheid van belang omdat er zowel mannelijke als vrouwelijke dieren ouder dan 1 jaar zullen voorkomen. Op bedrijven met melkvee is de veestapel ouder dan 1 jaar hoofdzakelijk vrouwelijk.

Afhankelijk van de databron is er onderscheid tussen mannelijke en vrouwelijke runderen mogelijk. In de mestbankaangifte is deze opdeling niet mogelijk. Daarom maken we een modelmatige onderverdeling. Op basis van het aantal dieren per diercategorie en de verhouding daartussen worden bijvoorbeeld runderen tussen 1 en 2 jaar opgesplitst in een mannelijke en vrouwelijke groep. We houden hierbij onder andere rekening met het aantal geboortes op basis van het aantal moederdieren en de gemiddelde tussenkalftijd, het aanhouden van een bepaald aantal stuks vrouwelijk vervangingsvee en het onderscheid tussen bedrijven met enkel melkvee, enkel vleesvee of een combinatie van beide diertypes.

5.1.5 Aanpassingen voor ruwvoedercorrectie

De verdeencoëfficiënt houdt rekening met alle non-factorkosten. Bij graasdieren gaat dat onder meer over de variabele en vaste non-factorkosten voor ruwvoeder. Het is gangbaar dat een landbouwer met graasdieren eigen ruwvoeder produceert dat vervoederd wordt aan de dieren. Dat betekent dat er geen extern ruwvoeder aangekocht moet worden, maar ook dat het geproduceerde ruwvoeder niet verkocht kan worden. Concreet betekent dit dat ruwvoederteelten die vervoederd worden niet kunnen bijdragen aan de standaardoutput en standaardverdien capaciteit van een bedrijf. Anders zouden er dubbeltellingen gebeuren.

Omdat uit de verzamelaanvraag niet afgeleid kan worden welke ruwvoederteelten al dan niet verkocht of vervoederd worden, wordt er een modelmatige ruwvoedercorrectie toegepast. We veronderstellen dat één hectare ruwvoeder verbruikt wordt per 2,5 grootvee-eenheid graasdieren. De beschouwde graasdieren zijn runderen, schapen, geiten en paarden. Elk dier komt overeen met een bepaald aantal grootvee-eenheden, weergegeven in tabel 2. Er wordt beperkt onderscheid gemaakt in welk type graasdier welke ruwvoederteelt kan consumeren. Zo veronderstellen we bijvoorbeeld dat paarden geen silomaïs consumeren, maar runderen wel.

Per bedrijf bepalen we het aantal grootvee-eenheden (GVE) voor runderen, schapen en geiten en paarden; het totale areaal ruwvoederteelten; en de totale standaardoutput van deze ruwvoederteelten. Vervolgens bepalen we hoeveel areaal ruwvoeder nodig is om aan de behoefte van de graasdieren te voldoen. Hierbij houden we rekening met het type dier, de teeltcode en de veronderstelling van 2,5 GVE per hectare. Uiteindelijk bepalen we de verhouding tussen het werkelijk beschikbare areaal ruwvoeder en het modelmatige benodigde areaal. Deze verhouding gebruiken we om de totale standaardoutput van het ruwvoeder te corrigeren.

Tabel 2: grootvee-eenheidcoëfficiënt per diergroep

Omschrijving standaardoutputcoëfficiënt	2015-2019	2018-2022
Runderen tussen 1 en 2 jaar - vrouwelijk	468	402
Runderen onder 1 jaar - totaal	471	569
Varkens - biggen minder dan 20 kg	114	100
Varkens - fokzeugen meer dan 50 kg	1.178	1.219
Varkens - andere varkens	222	250
Schapen	159	177
Geiten	600	625
Leghennen (per 100)	1.689	1.944
Slachtkuikens (per 100)	1.220	1.350
Ander pluimvee (per 100)	2.399	2.314
Tarwe en spelt	1.833	2.322
Rogge	1.265	1.548
Gerst	1.578	1.950
Haver	1.217	1.287
Korrelmaïs	1.379	1.679
Andere granen	1.620	1.713
Aardappelen	5.562	5.938
Suikerbieten	2.660	2.883
Bonen, veldbonen	1.314	1.503
Raapzaad, koolzaad	1.611	1.824
Lijnzaad	903	945
Andere oliezaadgewassen	1.396	1.738
Vlas	2.623	3.491
Tabak	7.275	6.417
Hop	7.862	9.166
Zaden en zaailingen	4.957	3.360
Aromatische, medicinale en culinaire planten	3.205	2.983
Overige industriegewassen	3.396	3.467
Voedergewassen - tijdelijk grasland	1.443	1.176
Voedergewassen - blijvend grasland	1.015	1.104
Voedergewassen - voedermaïs	1.721	1.783
Voedergewassen - vlinderbloemigen	1.462	1.634
Voedergewassen - voederwortels, voederkolen	2.911	3.087
Voedergewassen - andere voedergewassen	1.604	1.667
Groenten - openlucht - versmarkt	25.121	27.958
Groenten - openlucht - industrie	4.323	5.114
Groenten - onder glas - versmarkt	310.932	378.305
Sierteelt - openlucht	71.105	79.244
Boomkwekerij	34.488	42.689
Sierteelt - onder glas	420.890	515.649
Paddenstoelen (per are)	28.392	41.097
Fruitsoorten van gematigde klimaatzones	18.227	20.832
Bessen	35.517	37.815

Uitgedrukt in euro per hectare of euro per gemiddeld aanwezig dier, met uitzondering van pluimvee (per 100) en paddenstoelen (per are)
Bron: Agentschap Landbouw en Zeevisserij

Omschrijving	verdiencoëfficiënt	2017-2021	2018-2022
Granen		0,442	0,465
Hakvruchten		0,339	0,370
Oliehoudende gewassen		0,348	0,346
Industriegroenten		0,381	0,385
Voedergewassen		0,326	0,341
Overige akkerbouw		0,359	0,364
Groenten versmarkt		0,507	0,515
Groenten onder glas		0,425	0,429
Sierteelt in open lucht		0,466	0,471
Sierteelt onder glas		0,300	0,352
Paddenstoelen		0,364	0,372
Fruit		0,494	0,497
Melkvee		0,254	0,278
Mannelijk vleesvee		0,347	0,348
Vrouwelijk vleesvee		0,083	0,091
Vleeskalveren		0,238	0,195
Schapen		0,207	0,215
Geiten		0,330	0,309
Vleesvarkens		0,070	0,075
Fokvarkens		0,148	0,092
Legpluimvee		0,185	0,199
Slachtpluimvee		0,123	0,121
Overig pluimvee		0,050	0,050

Bron: Agentschap Landbouw en Zeevisserij

- ▶ De standaardoutputcoëfficiënten van Vlaanderen en andere Europese lidstaten en regio's worden verzameld door de Europese Commissie en zijn raadpleegbaar op volgende website: [Additional data - Eurostat \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/europa.eu)
- ▶ Uitleg over de gebruikte codes is te vinden in de handleiding “integrated farm statistics manual 2020 edition” van de Europese Commissie, raadpleegbaar op: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/ks-gg-20-009>

////////////////////////////////////

- ////////////////////////////////////